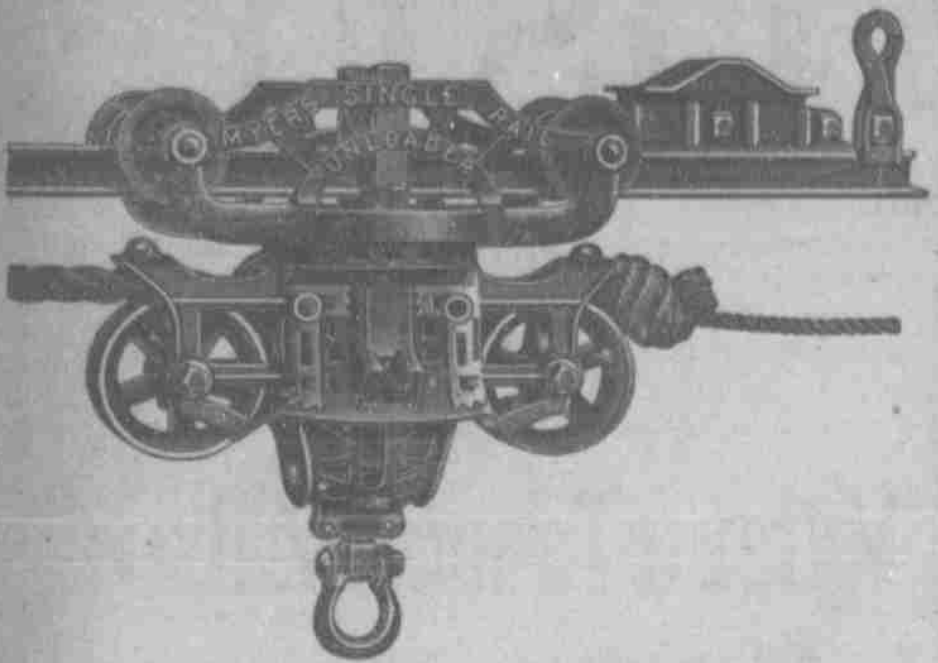

Skladač na seno.

Neopomeňte zavřít si skladač na seno do té nové maštiny, kterou budete stavět. Ušetří Vám mnoho těžké práce, mnoho vzácného času a mnoho nestojí.

Máme na skladě nosiče, vidlice, kladky, manilový provaz a vše, co k zařízení skladačů na seno je potřebí, a můžete je u nás dostat

hned, jak je potřebujete.

Shimonek & Son.

WILBER, NEBR.

šeny v Kralovicích otiskl doslova dopis p. Josefa Jurky z Chicaga, psaný našemu listu as před měsícem. Je vidět, že okolí naše i list náš těží se zasloužené pozornosti i u krajanů v Čechách.

ZASLÁNO.

Vysvětlil v. krajanům a členům Záp. Pojišťující jednoty v okr. Saline.

Někdo si běže za úkol roznášeti zprávu, že Alois Slepicka, kandidát pro úřad listovního (Register of Deeds) zakládal Česko-národní pojišťující spolek a že chtěl rozbiti naši Západní Pojišťující jednotu. Prohlašujem, že to není pravda, neb ten, kdo tuto zprávu roznáší, není na pravé cestě a jest na omylu. My níže podepsaní úředníci Západní Pojišťující jednoty dosvědčujeme, že p. Al. Slepicka, kandidát pro úřad listovního, nikdy nepracoval proti naší jednotě a že zakladatelem Českého Národního pojišťujícího spolku byl pan J. V. Slepicka, bratranec p. Aloise Slepicky. Pan Alois Slepicka si v každém ohledu zasloužil podpory v den volby.

John Chab, předseda,
F. Režný, taj.,
Záp. Pojišťující Jednoty,
Wilber, Neb., 30. října '05.

Tržní zprávy v pondělí dne 30. října 1905:

Pšenice.....	74 c.
Oves.....	23 c.
Zito.....	58 c.
Kukuřice stará.....	38 c.
Kukuřice nová.....	33 c.
Veje.....	16 c.
Másko.....	15 c.
Slepice.....	7 c.
Kuřata.....	7 c.
Kachny.....	7 c.
Husy.....	7 c.
Krůty.....	15 c.
Dobytěk hovězí.....	\$2.50
Dobytěk vepřový.....	\$4.80

Výlet a taneční zábava T. J. Sokol v Brush Creek byl následkem deště a sněhu minulých neděl odložen na neděli příští dne 5. t. m. Výbor konal velké přípravy k poho-

stění a zábavě účastníků, což zkaženo bylo špatným počasím. Až příště.

Minulou neděli dostali jsme první sněh. Teď teprve bezpochyby přijde nám indiánské léto. A spoť na ty lány neobrané kukuřice by to byl dobrý.

Výlet Sokola z Brush Creek do jeho síně v neděli dne 5. t. m.

FEUILLETON.

Wilber, Nebr.

Ani jsme to skoro nepozorovali, a již je zde podzim. Listí počíná žloutnouti, potůčky potu na tváři dělníka poněkud osychají a v noci již příkrývek je dosti pohodlnou. Naši farmáři s usměvavou tváří pohlížejí na plně sypky a opravují své skřínky na kukuřici, dobře vědouce, že letos bude potřeba, aby až do střechy byly pevné — však se také naplní. A my ve městě zas smutně hledíme na prázdné kůlny na uhlí a počítáme, zda jsme za léto dost zahospodařili, abychom se v zimě alespoň ohřáli. Je to skutečně škoda, že na všechno musíme hledět se stanoviska dollarů a centů. Ten život je tak krásný, člověk by tu přírodu někdy líbal a tu máš — jediný pohled na prázdný "coalbin" je v stavu obrátit vám játra ruby na líc a kdyby se člověku do rukou nacho- mejl starý Baer, ten pennsylvan- ský uhelný magnát, který má s pá- nembohem v "partneršipu" skoro všechny uhelné doly, tak je jeden v stavu jej zphlavkovat. Jnu, jsme lidé.

Je už to tak v modě, ať si pomyslíme na cokoliv, mimoděk ruka nám sahá po kapse. Zkuste jen poslati si zevlujícího kluka jen přes ulici pro nějakou maličkost a hned se vás zeptá "How much is there in it?"

Onehdy jsme hráli divadlo. Či- nili jsme se, jen co je pravda. Hra se líbila, obecnost byla spokojená a my, ochotníci, hrdí na své triumfy, chladili jsme svá vnitřní zaří- zení, — apropos — hráli jste někdy divadlo? Když se to tak podaří a všecko jak se říká "klape", žádný "koniny", napovědu je dobře slyšet (na jevišti, nebo v hledišti? pozn. sazeče), opona "nebojuje", zkrátka všechno dobře dopadne, že se člověk cítí jako nový, má větší žízeň, oči se mu svítí, když vypravuje, jak ten neb onen jeho výstup provedl, ho-

diny ubíhají jako minuty a člověk se skoro zlobí na svoji starou, když jej tahá za šos, aby jako šel už do- mů — a klápe ještě jednou, třeba také někoho z audience a postěžuje si, že to byla tůra, totiž to divadlo, a on na to: "No, vždyť jste také hodně vydělali, přijde na vás na každého hezkých pár dollarů." To je sprcha, co? Každý zasvěcený ví, že ochotník vždycky hraje zdarma, že obyčejně tím ještě utráčí své vlastní peníze, někdy také k svému neprospěchu, a že nikdy za to nešá- dá aniž kdy dostane vědku. Tento člověk to náhodou neví. Divíte se jeho výroku? Já ne. On na to po- hlíží zcela z praktického stanoviska, obvyklého, vždyť to vidí kolem sebe všude. Ten ochotník připadá mu bláznem se stanoviska dollarů a centů. Je to smutné, že všechno, politika, žurnalistika, vira, věda, umění, celý ten náš život profano- ván jest tím hamizným dollarem. Jaký div, že schopnosti měří se na omdesátky nebo "hauzy a loty" ne- bo dle toho, jaký ac. má člověk na banku. V hlavě může mít třeba fezan- ku.

De toho také vypadá ten náš ná- rodní život. Bývali jsme chlapci, to je pravda. Celá česká Amerika nám záviděla. Když jsme tak "spa- kovali" několik těch New Yorkanů neb Chicagčanů, neb občanů od jinad, provedli je městem, po far- mách a cestu zaokrouhlili někde při chladné sklence chmeloviny, tu ne- jeden nadšen jak krásou okolí tak zpříjemněným pobytem nám řekl: Bože, Bože, vy tady máte ráj proti nám. A Wilber táhl. Divili se. "Máte krásný čistý vzduch, prosto- rné domky jako klíčky v chaosu stro- movní a zeleně, elektrické světlo, te- lefon, vodu do domu, jak čisto zde proti městu, zkrátka ráj." — pravili nám. "A při tom ten život!" A myslili si, co to asi musí stát pe- něz, ano, peněz. "Kdyby u nás v Chicagu měli jste takovýhle domek, trávník a k tomu takový kus země na Ashland boulevardě, stálo by to za dvacet pět tisíc," nám pravili. A vakutku, máme zde veškeré pohodlí a výhody městských boháčů, jen s nepatrnou výlohou. Ti musí v lé- tě na letní byt. Ti, kteří mají let- ní sídla blíže města ještě jedou k moři, do hor, do lesů, atd. My zde máme letní i zimní byt v jednom, a přírodu, která nám jen změní "landscape", a pro krásy přírodní malebných míst potřebujeme jenom vyjít na zadní "porč" anebo vy- hlédnouti z okna. To jest, čeho by si ti velkoměstští závidili — ale pouze to je sem netáhlo, ne — byl to ten život společenský a národní, jakým jsme se před léty chlubití mohli. — Líbilo se jim mezi námi, oni již ta- ké ledakde jinde byli, ale my jsme se lépe srovnávali mezi sebou, byli jsme obětavějšími, účinnějšími, zá- roveň vlastenečtějšími, oni rádi me- zi námi prodlévali a část toho po- hostinství dosud mají v paměti a rádi ještě teď k nám zavítají. Není pochyby, že národní život náš škoda, a že, že klesá hloub. Jaká škoda, že po všech těch letech nemůžeme s chlubou ukázati jen k jedné vě- ci, která by byla to naše šlendri- ství přežila.

Proč? Pravil mi onehdy tatík Borecký, ta dobrá, upřímná duše: "To je přirozené. Pokud jste byli všichni chudí, více sobě rovni, bylo větší nadšení, větší obětavost, ten- křáte nepleť se "biznya" do vašich lepších tužeb, nebylo vás zde tolik, nekřídily se tak cesty jednoho s dru- hým." Ano, pravda, nekřídily — tu je to. Ale my jsme nezbohatli, ale sesobečtělí. Bývali jsme oběta- ví. Dosud s hrdoostí poukazujem na ony stovky odeslané na dobré úse- lý národní, Matiči školskou v Če- chách, povodní postižené, atd. A dnes? Českou školu jsme již dávno se vši pompou netečností pochovali,

divadlo leží stuhlé na katafalku, některým národním spolkům zvoní již umíráním a ta česká naše řeč, tak figurativně řečeno, leží na sur- tejně posteli. A každý lepší účel ať národní neb jinak zřítá rakovi- na trestuhodná netečností. Vypadá ten náš český život hodně jako vy- sychající pramen, usychající strom, tráva po mraze, ne — ne, spíše ja- ko sestárly hýřil, zmrhaný ve všech částech. Začátek byl pěkný, skvost- ný i pozdějšek, ale ty konce — ty konce.

Při nám z Chicaga: Udělejte něco pro pomník Havlíčkův v Chi- cagu. Měli bychom. Chlubíme se, že jsme také jednou ze svobodomyšl- ných osad. Byl to přece ve smys- lu našem Havlíček první, jenž dle Klácela "osmělil se zmůdřeti." By- líť svobodomyšlní Češi před ním a i po něm, však pokud známo, žádný se k přesvědčení svému veřejně a i v dobách protivenství nehlásil. A jakým vlastencem, mužem z lidu, chloubou národa! Že by si to od nás zasloužil, to víme. Že to je naší povinností, také víme. Rozkvej- me se tedy zase jednou a osmělme se podívatí se na obrázek náš z dob, kdy jsme ještě bývali činni v živo- tě národním, beztoho nám ještě ne- vymizela ta hořkost z úst nad fia- skem s národní daní ve prospěch Matice Vyššího Vzdělání. Tehdy jsme tomu také dali! My máme vlas- tně na měření doba konaného pro tu českou věc dvojitý loket. Dělají-li dva to samé, není to to samé. Jaký je to ku př. rozdíl, kdo pracuje ve prospěch dobré věci. Je-li skutečně dobrou, má každý položit ruku k dílu. Nejlépe by, ku př. někdo kdo nemá rád Severu, udělal, kdy- by na místě pětadvaceti set daroval na Matici pět tisíc. To by jej zhi- toval a dobré věci by tím prospěl. Ale to tak! To je lacinější "kopat." Přístí pondělí zde budeme mít dra. Išku. Včera jsem se ptal jed-

HOJNĚ Feznický obchod VLASTNÍ KUNG & SNYDER ZÁSOBENÝ WILBER, NEBRASKA.
Máme vždy na skladě nejlepší výběr masa všeho druhu, jakož i nej- lepších výrobků usenářských. Ceny levnější nežli kdekoliv jinde.
Přijďte a přešvědčte se!

Sedlářský a železářský obchod ve Wilber FRANK WARTA.
Mám na skladě veškeré zboží sedlářské, velikou zásobu světoznámých 181f
5A houní na koně
a příkrývek kočárových nejlepší jakosti za ceny levné. Po- stroje, chomouty, podušky, biče, oleje a pod. Vyrábím ručně zpracované postroje s úplnou zárukou v každém ohledu. Pro- dávám buggové kširy od \$5.00 nahoru a těžké 1 1/2 palcové s chomouty od \$25.00 nahoru. FR. WARTA, Wilber, Neb.

„OAK PALACE HOSTINEC.“ VE WILBER, NEBRASKA.
BORECKÝ & MAREŠ.
Čepujeme vždy čerstvé vyhlášené pivo Anheuser Busch, jediné v Americe vařené pivo, které se zasílá velké množství do Evropy. — Nejlepší druh kofalek, které kupujeme přímo z vinopalny nefalšované a proto také můžeme vám laciněji prodat. Navštivte nás a přešvědčte se!
Stužbovinskí 64f
BORECKÝ & MAREŠ, Wilber, Neb.

JAN F. ŠPIRK, předseda. V. C. ŠPIRK, výp. poklad.
NÁRODNÍ BANKA VE WILBER, NEB.
Ještě jednatel z nejstarších bankovních závodů v Saline Co. Nebraska.
Peníze půjčuje na levné úroky. Na vklady penězů uložené na 6 mě- síců a více platíme úroky. Obstaráváme záležitosti peněz do všech států ve Spojených Státech i Evropě. Všechny obchody nám svěřeny bude vždy ochotně, spolehlivě a rychle vyřízen. 19x1r

noho mého známého, jestli půjde do přednášky. "E co, to co on tam mluví, to já už dávno vím. To už vycházelo v Amerikánu, Dennici a tak dále, dávno." Hm. Částečně pravda. Co by ale pánbůh řekl ka- tolikovi, jenž by pravil: "Nač cho- dit do kostela? To co kněz káže, je poříd to samé. Nač se modlit, když se každý den modlím to sa- mé. To já už dávno vím, to nepo- třebuji." To by byl špatný věřící a dle toho můj známý musí být špatným nevěrcem. Přijde na to, proč člověk do přednášky jde. Ten, který tam jde pro povzbuzení, zno- vuvtvrzení v zásadách, protože věc je dobrou a potřebnou, a aby jí po- skytl hmotnou i mravní podporu, ten zajisté nepůjde neuspokojen do- má. Ale jsou jiní, kteří jdou ze zvědavosti, jiní očekávají nemožno- sti, a zase jiní aby hledali chyby a vady. Ty ovšem nikdo neuspokojí. I do chrámu církevního nejdou vši- chni lidé pouze s touhou sloužiti bo- hu. Hoši tam jdou k vůli děvča- tům, děvčata k vůli hochům, baby si tam jdou sklepnout, ženské ně- které ukázat toiletu, zloději krást; sám vím o případu, kde policajtem pronásledovaný utekl do kostela, nu- ten se tam nešel modlit, ale uzne- me to, že ti, kteří tam jdou s či- stou myšlenkou věnovati čas ten skutečným účelům věřícího, jsou ti důslední a ti ostatní pokrytci.
....X.
(Pozn. red. — Tento feuilleton psán byl pro číslo před 6 týdny, ale následkem návalu práce a látky až teprve nyní místa nalezá.)
Zbankrotlá banka pittsburgská Enterprise, byla kasírem který se za- střílil, zplundrována nadobro. Jak se nyní sděluje, když akcionáři všichni splatí ještě jednou obnos svých akcií, nedostanou vkladatelé ještě ani 10 procent svých pohledá- vek.